

सुमुखः

“जेमिनिश्च सुमन्मुख वैश्यायान एव च ।
पुनस्वः पुलहयेव पञ्चेते वज्रवारकाः ॥”

इति पुराणम् ॥

(सुष्टु, मन्त्रपुराधो यस्य ।) अथपुराधिनि, त्रि॥
सुमन्त्रः, पुं, कल्किदेवस्य च्येष्टभ्राता । यथा,—

“कल्केर्ज्येष्ठास्त्रयः शूराः कविप्राज्ञसुमन्त्रकाः
तातमाष्टप्रियकरा गुरुविप्रप्रतिष्ठताः ॥”

इति कल्किपुराणे २ अध्यायः ॥

अपि च ।

“विशाखयूपभूपालः प्रायात् साधुजनप्रियः ।
कल्किं द्रष्टुं हरैरंशमाविभूतश्च सन्धले ॥

कविं प्राप्तं सुमन्त्रश्च पुरस्कृत्य महाप्रभम् ।
गार्ग्यं भाग्यं विशालैश्च ज्ञातिभिः परिवारितम् ॥”

इति तत्रैव ३ अध्यायः ॥

दशरथराजस्य सारथिः मन्त्री च । यथा,—
“तद्गच्छ त्वरितं सूत राजपुत्रं यशस्विनम् ।

राममानय भद्रं ते नात्र कार्या विचारणा ॥
अश्रुत्वा राजवचनं कथं गच्छामि भामिनि ।

तच्छ्रुत्वा मन्त्रिणो वाक्यं राजा मन्त्रिणमत्रवीत
सुमन्त्रं रामं द्रष्टुमिच्छामि शौचमानय सुन्दरम् ॥”

इति वाल्मीकीये रामायणे अयोध्याकाण्डे १४
सर्गः ॥

सुमित्रः, पुं, चतुर्विंशतिवत्समानार्हत्पितृवन्तर्गत-
विंशार्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ॥ इक्ष्वाकु-
वंशीयवृहद्बालान्यः सुरथराजपुत्रः । इति
विष्णुपुराणे ४ पंचमे २२ अध्यायः ॥

सुमित्रभूः, पुं, सगरः । स तु जिनानां चक्रवर्ति-
भेदः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुमित्रा, स्त्री, दशरथराजपत्नी । सा तु लक्ष्मण-
शत्रुघ्नमाता । यथा, भट्टी २ सर्गे ।

“प्रासोष्टं शत्रुघ्नसुदारचेष्ट-

मेका सुमित्रा सह लक्ष्मणेन ॥”

तत्पर्यायः । लक्ष्मणप्रसूः २ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

सुमुखं, स्त्री, गच्छतविशेषः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (शोभनं सुखमिति ।) उत्तमास्यश्च ॥

सुमुखः, पुं, (शोभनं मुखं यस्य ।) गरुडपुत्रः ।
(यथा, महाभारते । ५ । १०१ । २ ।

“वैनतेयसुतेः सूत षड् भिस्ततमिदं कुलम् ।
सुमुखेन सुनाम्ना च सुनेत्रेण सुवर्चसा ।

सुबचा पश्चिराजिन सुबलेन च मातले ॥”)
गणेशः । शाकभेदः । नागभेदः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १ । ३५ । १४ ।

“इत्यपिण्डः पिठरकः सुमुखः कौणपाशनः ।
कुठरः कुञ्जरश्चैव तथा नागः प्रभाकरः ॥”)

पण्डितः । इति विश्वः ॥ सितार्जकः । वन-
वर्चरिका । वर्चरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमुखः, वि, (सुष्टु सुखं यस्य ।) मनोन्नः ।
सुन्दराननः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
भागवते । ४ । २१ । १५ ।

“सुनाशः सुमुखः सौम्यः पीनांसः सुहिज-
क्षितः ॥”)

सुमेरुः

सुमुखसूः, पुं, (सुमुखस्य सूरुत्वचिर्त्यस्मात् ।)
गरुडः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ उत्तमाननपुत्र-
पिता च ॥

सुमुखा, स्त्री, (शोभनं मुखं यस्याः । टाप् ।)
सुन्दरी नारी । सुन्दरानना । इति भरत-
द्विरूपकोषः ॥ सुमुखा शाला । इति मुग्ध-
बोधव्याकरणम् । दपणः । इति केचित् ॥

सुमुखी, स्त्री, (सुष्टु मुखं यस्याः । “स्वाङ्गा-
ञ्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् ॥” ४ । १ । ५४ ।
इति ङीष् ।) सुन्दरी नारी । सुन्दरानना ।
(यथा, कुमारि । १ । २६ ।

“उ मेति मात्रा तपसो निविद्धा
पद्यादुमास्यां सुमुखो जगाम ॥”)

सुमुष्टिः, पुं, (सुष वञ्चने + क्तिन् । शोभना मुष्टि-
र्यस्मात् ।) विषमुष्टिच्युपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुमूलः, पुं, (सुष्टु मूलं यस्य ।) श्वेतशिशुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमूलकं, स्त्री, (शोभनं मूलं यस्य । कप् ।)
गर्जरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सुमूला, स्त्री, (शोभनं मूलं यस्याः ।) शालपर्णी
पृथ्निपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुन्दरमूल-
युक्ते, त्रि ॥

सुमेखलः, पुं, (शोभना मेखला यस्मात् ।) सुष्ठुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—
“सुष्ठो सुञ्जातको बाणः स्थूलदर्भः सुमेखलः”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

शोभनमेखलायुक्ते, त्रि ॥

सुमेधाः, [स्] स्त्री, (सुष्टु मेधा अस्याः ।
“नित्यमसिच प्रजामेधयोः ।” ५ । ४ । १२२ ।
इति ऋसिच् ।) ज्योतिषती । (सुष्टु मेधा
यस्य ।) सुबुद्धौ, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा,
भागवते । ८ । ४ । ३ ।

“इमे अङ्गिरसः सत्रमासतेऽद्य सुमेधसः ॥”)
सुमेरुः, पुं, (सुष्टु मिनीति क्षिपति ज्योतीषि इति
सु + मि + “मिषीभ्यां रुः ।” उणा० ४ । १०१ ।
रुः ।) पर्वतविशेषः । तत्पर्यायः । मेरुः २
हेमाद्रिः ३ रत्नसातुः ४ सुरालयः ५ । इत्य-
मरः । १ । १ । ५२ ॥ अमराद्रिः ६ भूस्वर्गः ७ ।
इति जटाधरः ॥ तद्विवरणं यथा,—

“एषां मध्ये इलाहृतं नामाभ्यन्तरवर्षं यस्य
नाभ्यामवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कुलगिरि-
राजो मेरुर्हीपायामसमुद्राङ्कः कार्णिकभूतः
कुवलयकमलस्य मूर्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजन-
विततो मूले षोडशसहस्रं तावतान्तर्भूम्यां
प्रविष्टः ॥” ७ ॥

“मन्दरो मेरुमन्दरः सुपार्श्वः कुमुद इत्ययुत-
योजनविस्तारोऽन्नाडा मेरोचतुर्दिशमवष्टम्भ-
गिरय उपकूलमाः ॥ ११ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

चतुर्षु एतेषु चतुर्जम्बूकदम्बन्यप्रोधाः चत्वारः
पाटपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो-
न्नाडाः ॥ १२ ॥

सुमेरुः

ऋटाचत्वारः पयोमध्विचतुरसष्टजलाः
यदुपस्थाग्निं उपदेवगणा योगैश्वर्याणि स्वाभा-
विकानि भारतर्षभ धारयन्ति ॥ १३ ॥

देवोद्यानानि च भवन्ति चत्वारि नन्दनं
चैत्ररथं वैभ्राजकं सर्वतोभद्रमिति ॥” १४ ॥

“मेरोर्मुर्धनि भगवत आत्मयोनिमध्यत उप-
कूलमां पुरीमयुतयोजनमाहस्यौ समचतुरस्रां
शातकौश्रीं वदन्ति ॥ २८ ॥

तामनुपरितो लोकपालानामष्टानां यथादिशं
सयारूपं तुरीयमानेन पुरोऽष्टासुपकूमाः ॥” २९ ॥

इति त्रैलोक्ये ५ स्कन्धे १६ अध्यायः ॥
“अस्मिन्नेन्द्रीं पुरीं पूर्वस्थां मेरोर्देवधानों
नाम दक्षिणतो यास्यां संयमनीं नाम पद्या-
हारुणीं निम्नोचनीं नाम उत्तरतः सौम्यां
विभावरौ नाम ।” इति चतत्रैव । ५ । २१ । ७ ॥ ३ ॥

अपि च ।

“परिमण्डलस्तयोर्मध्ये मेरुः कनकपर्वतः ।
चातुर्वर्णः स सौवर्णश्चतुरस्रः समुच्छ्रितः ॥
नानावर्णः स पार्श्वे तु पूर्वान्ते श्वेत उच्यते ।
पौतन्तु दक्षिणं तत्र भृङ्गपत्रनिभं परम् ॥
उत्तरं तस्य रक्तं वै इति वर्णसमन्वितः ।
मेरुस्तु शुश्रूभे दिव्यो राजवत् समधिष्ठितः ॥
आदित्यतरुणाभासो विधम इव पावकः ।
योजनानां सहस्राणि चतुरश्रौतिरुच्छ्रितः ॥
प्रविष्टः षोडशशस्तादष्टाविंशतिविंशतिः ।
विस्ताराक्षिगुणस्तस्य परिणहः समन्ततः ॥
स पर्वतो महादिव्यो दिव्यौषधिसमन्वितः ।
भुवनेराहतः सर्वैर्जातरूपपरिष्कृतैः ॥
तत्र देवगणाः सर्वे गन्धर्वीरगराजसाः ।
शैलराजे प्रमोदन्ते सर्वतोऽम्बररुस्तया ॥
स तु मेरुः परिहृतो भुवनैर्भूतभावेनैः ।
यस्येमे चतुरो देशा नानापार्श्वेषु संस्थिताः ॥
भद्राश्वो भारतर्षेव केतुमालश्च पश्चिमे ।
उत्तराश्वे च कुरवः क्रतुपुत्रप्रतिश्रयाः ॥
विष्कम्भपर्वतास्तद्वन्मन्दरो गन्धमादनः ।
विपुलश्च सुपाश्वश्च सर्वरत्नविभूषितः ॥”

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥

इति मात्स्ये ८५ अध्यायः ॥ ३ ॥